

Enderrock | Nil Ortiz | Actualitzat el 21/04/2022 a les 10:15

Lucient: «La tradició i la modernitat s'han trobat de forma cíclica al llarg de la història»

Estrenem en prímicia el film que il·lustra l'àlbum 'Sa Casa des Carbó' i en parlem amb l'autor

Lucient

Lucient és l'àlter ego del DJ i productor Mario G. Quelart. El novembre del 2020 va trobar refugi musical en una antiga casa de pescadors a l'illa d'Eivissa. El diari sonor d'aquesta experiència ha quedat reflectit a *Sa Casa des Carbó* (Lapsus, 2022), el seu àlbum de debut de base ambiental, amb tocs d'experimentació i psicodèlia. Avui estrenem en exclusiva el film-videoclip que il·lustra l'àlbum -realitzat pel director d'art i dissenyador Pol Solsona- i aprofitem l'ocasió per parlar d'aquest nou treball amb **Lucient**.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=u6YiKEVe2n8>

Avui estrenem l'àlbum visual que ha fet Pol Solsona de 'Sa Casa des Carbó'. Com va sorgir la idea?

En Pol Solsona és un dels meus amics més propers i, per tant, va ser una de les primeres persones a qui vaig mostrar la maqueta del disc. Soc molt fan de tot el seu treball com a dissenyador i director d'art així que li vaig proposar de fer un videoclip de la cançó que decidíssim llançar com a single. Ell, tal com va acabar d'escoltar el disc, em va dir que era una peça massa compacta i enfilada com per només posar-hi imatge a una de les cançons, així que em va suggerir fer un film de tot el disc. Només dir-m'ho ja ens vam posar a mirar com fer-ho possible, ja que el

pressupost per la producció era molt limitat. Però des del principi vam tenir clar que havíem d'enregistrar les imatges al mateix espai on s'havia parit el disc. Així doncs, la tardor de 2021 vam anar una setmana a enregistrar el material que li serviria de base per fer tot el suport visual del disc. Jo em vaig limitar a explicar-li una mica que significava per a mi cada cançó i cada moment del disc i a partir d'aquí li vaig donar tota la llibertat creativa, així que podem dir que el film és una reinterpretació visual del disc feta per en Pol, i jo sempre li estaré agraït per haver-me fet aquest regal.

Parlem del disc. Com ha estat el procés de creació de 'Sa Casa des Carbó'?

El novembre de 2020, després dels primers mesos de pandèmia, vaig decidir fer un viatge sol on poder-me aïllar del món i poder reflexionar sobre totes les coses que envoltaven la meua vida. Eren moments difícils, ja que la pandèmia havia estat un cop dur per a mi, com per a la majoria de gent. A més, m'havia afectat molt a nivell laboral i emocional. Sense poder fer pràcticament bolos i programar esdeveniments, em trobava en una situació insòlita després de gairebé 20 anys punxant i treballant al món de la música. Així que aquesta parada obligada, i descobrir-me aïllat en un espai tan especial i paradisiac com es Cala Vedella, va ser un context perfecte per trobar inspiració.

D'on sorgeix la idea de fer aquest àlbum conceptual?

Vaig tindre la sort de poder passar deu dies a una petita casa de pescador situada a cala Vedella, al sud-oest de l'illa d'Eivissa, i una vegada allà van començar a sorgir les idees. No anava amb la intenció de fer un disc que després fos mostrat al públic, sinó amb la idea de fer música per a mi com a procés gairebé terapèutic. Per tant, no és una idea preconcebuda, sinó un àlbum que d'alguna manera expressa el que va suposar per a mi aquest viatge. Com una banda sonora del que vaig viure aquells dies a l'illa.

Lucient Foto: Pol Solsona

Quin és el teu vincle amb Eivissa?

A Eivissa hi havia estat algunes vegades, fos per anar de vacances o visitar alguna amistat. Però el meu veritable vincle amb l'illa va començar arran de la relació amb l'Anna, la meva parella, perquè la seva família fa dècades que estiueja a Sa Casa des Carbó i hi tenen un fort vincle amb la gent d'allà. En els últims anys l'hem visitat sovint i ells m'han ensenyat racons de l'illa que no coneixia i a gaudir-la fora de temporada turística, cosa que ha fet que de mica en mica m'hi anés enamorant i volgués descobrir més sobre la seva història i els seus costums.

Què és Sa Casa des Carbó?

És una petita casa de pescador situada al bell mig de la cala Vedella, construïda entre finals de 1800 i principis de 1900 amb la finalitat de facilitar el comerç del carbó que es produïa per la zona del sud-oest d'Eivissa. Les condicions de transport de l'època només permetien la via marítima, cosa que va condicionar que Sa Casa des Carbó fos emplaçada a primera línia de la costa. De fet, hi ha fotos que documenten que va ser la primera edificació que va tindre la cala.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=GTxQZy1FB3I>

En aquest treball has inclòs sons d'ambient enregistrats a Eivissa. Què hi han aportat?

Com explicava abans, aquest disc d'alguna manera és una banda sonora del meu viatge. Jo, amb la intenció d'estar el més aïllat possible, no vaig agafar cap tipus de transport durant els deu dies que va durar la meva estada, i les sortides que feia de la casa eren petites excursions a peu o nedant. Així que vaig pensar que seria interessant portar sempre la gravadora a sobre i anar enregistrant els sons que m'envoltaven a cada moment. Des de la remor de les onades o els ocells del bosc, a les passes en trepitjar la sorra o els rellotges de paret que hi ha dins la casa. D'alguna manera, crec que ajuden a contextualitzar el disc i a fer-te viatjar mentalment a l'illa.

Quina sensació t'agradaria que sentís l'oient en escoltar el disc?

És un àlbum, que a pesar de la feina que hi ha al darrere i els entrebancs que han pogut sorgir durant el procés, a mi m'ha portat molta pau. El disc parla principalment de les emocions, i és un viatge a través d'aquestes. Des de la felicitat que suposa contemplar la natura després de mesos tancat a la ciutat, fins a l'angoixa que suposa enfrontar-nos a les nostres pors. Però és una història amb final feliç, amb llum al final del túnel, i per això m'agradaria que la gent que l'escolti s'endinsi en el viatge i finalment s'emporti aquesta sensació de pau.

Lucient Foto: Arxiu

Quines han estat les referències musicals per crear aquest àlbum?

De referències musicals, n'hi ha moltes; algunes més conscients a l'hora de compondre, i d'altres de les quals me n'he adonat -o m'han fet adonar- reescollint el disc una vegada acabat. Per anomenar algunes, et diria que hi ha coses de **Boards of Canada**, de **Suzanne Ciani**, de **Pariah** o de **Caterina Barbieri**. Però podríem trobar molts més artistes que, d'una manera o altra, han influenciat aquest àlbum. Soc un melòman de la música en general i de l'electrònica en particular i durant la pandèmia vaig escoltar molta música ambient, així que suposo que és un còctel de tot plegat.

El vídeo que il·lustra les cançons repassa els elements i la part més verge d'Eivissa. És possible la conjunció entre tradició i modernitat a l'illa? I en el món de la música?

Durant la meua estada a l'illa vaig estar sol i pràcticament no vaig tenir interacció amb altres persones, i d'alguna manera volíem que això quedés reflectit al film. Penso que la tradició i la modernitat s'han anat trobant de forma cíclica al llarg de tota la història, sobretot en l'art. De fet, m'atreuria a dir que ara mateix estem vivint un moment a escala global on la música folklòrica i l'electrònica avantguardista i/o de ball s'estan fusionant com mai abans. A casa nostra tenim un referent fantàstic d'aquest moviment, com és **Tarta Relena**. A l'illa també ha passat i segueix passant. A pesar que en les últimes dècades hi hagi una massificació turística, Eivissa porta des de mitjans de segle passat atraient a artistes i persones amb sensibilitat artística d'arreu del món, i aquestes han conviscut amb la tradició de l'illa a l'hora que hi aportaven modernitat i nous punts de vista.

Lucient Foto: Pol Solsona

L'emergència climàtica i la massificació a l'illa creus que estan posant en perill aquests espais verges dels quals parlàvem?

Òbviament, el turisme descontrolat i el fet de prioritzar l'economia immediata per sobre de tot i de tothom no és bo per conservar els espais naturals, igual que tampoc ho és per a les grans ciutats. Per a mi és evident que s'han de revisar els models i les conductes de la societat occidental. Si no regularitzem certes coses, és evident que ens ho acabarem carregant tot.

Eivissa és una illa de referència pel seu patrimoni natural, però en aquest espai reduït també hi conviu la música i la festa. Què creus que representa Eivissa per la música electrònica internacional?

Eivissa és un referent musical i artístic des dels anys 50, no només per a la música electrònica. Llibres com *Balearic* d'en Luis Costa i en Christian Len així ho documenten (que, per cert, és la lectura que em va acompanyar durant el viatge). Però és cert que en les últimes dues dècades el model generalitzat a l'illa s'ha convertit en una caricatura *mainstream* del que havia representat l'illa per a molts DJs i artistes que aquí trobaven una llibertat i un context que no existia enlloc més. Hi ha qui diu que és un espai màgic, però independentment del que un pensi, és innegable que hi han passat coses molt especials i que han marcat la història de la música. I el millor de tot és que, a pesar de la massificació que viu actualment a l'estiu, continues descobrint-te en moments i llocs on es generen coses especials.